

Pep Bou, el Bufaplanetes, serà al Mercat Internacional de les Arts Escèniques de Quebec, que se celebra entre els pròxims 6 i 9 de desembre, amb el seu espectacle innovador, basat en bombolles de sabó, que ell defineix com a mediterrani i com una labor d'investigació

Montserrat Minobis

Pep Bou i el seu *Bufaplanetes* seran presents al Quebec del 6 al 9 de desembre per prendre part al Cinars (Comerc Internacional de les Arts de l'Escena). Pep Bou ha estat seleccionat per participar en la tercera edició d'aquest mercat que compta amb l'assistència de més de 500 compradors, programadors, directors i venedors d'Europa, Àsia i Amèrica. Pep Bou serà l'únic representant català i de l'Estat espanyol que hi participarà. La notícia, doncs, mereix conversar una estona amb Pep Bou a qui no li agrada massa que li diguin l'home de les bombolles) sobre la seva activitat teatral i el pròxim espectacle que està preparant.

Pep Bou viu al Masnou des de fa una bona plia d'anys, encara que ell és fill de Granollers, al Vallès Oriental. El mar, però s'ha convertit, per Pep Bou, en un element que es traspuja a través del seu espectacle, que ell defineix, com mediterrani.

—En quin ordre posaries Pep Bou, actor, investigador de les bombolles o mag?

—En cap ordre. Jo no sóc mag ni m'agrada que m'ho diguin. Jo sóc un actor que treballa idees —que poden ser màgiques, això sí— per convertir-les en un espectacle. Jo sóc, que quedi ben clar, un investigador. I aquesta mateixa investigació —cas de les bombolles de sabó— m'ha dut a crear un espectacle diferent.

—I com és que t'agrada tant el món de la investigació?

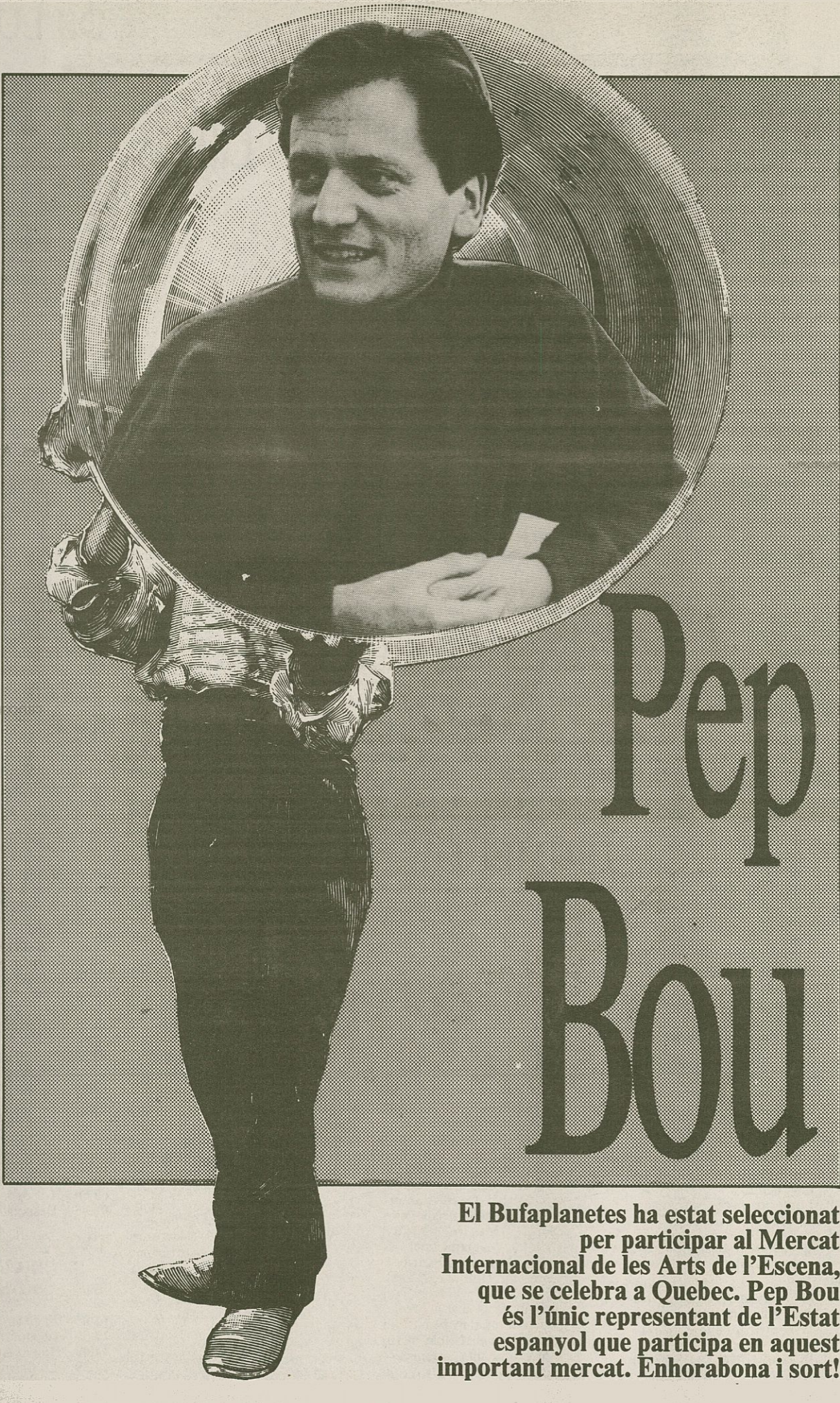
—Doncs, potser perquè com que de professió, sóc delineant, he treballat molts anys amb un arquitecte i això, és clar, m'ha facilitat l'estudi de formes i volums, que m'ha ajudat a fer coses —diguem-ne— més original i trasplantar-les al teatre.

—Abans, però de Bufaplanetes, havies fet d'actor, havies fet teatre?

—Sí, sí; havia estat treballant amb un grup de teatre amateur o d'aficionats a Granollers, encara que més aviat al món del teatre menys convencional; és a dir, mai no he fet d'actor de text i personatge concret. I això m'ha menat a fer un teatre més aviat de caire estètic.

—Això és Bufaplanetes, oi? On l'estètica i fins i tot, si m'ho permetes, la màgia —de les formes i els volums— donen forma a l'espectacle...

—Bé *Bufaplanetes* té, naturalment, un contingut màgic i jo gosaria dir fins i tot, poètic, perquè la situació o dimensió de l'espectacle ho és. Com també és, tendre i fantasiós perquè suggereix, o té, una enorme càrrega de

El Bufaplanetes ha estat seleccionat per participar al Mercat Internacional de les Arts de l'Escena, que se celebra a Quebec. Pep Bou és l'únic representant de l'Estat espanyol que participa en aquest important mercat. Enhorabona i sort!

fantasia pel tractament concret de les bombolles. Però també cal dir que *Bufaplanetes* és un espectacle realista per la manera amb què els personatges d'en Jordi Bordavio i el meu, són personatges dramàtics.

—Les bombolles són imprescindibles?

—Si no hi hagués bombolles, jo estic segur que en Pep Bou faria una

altra cosa. De fet, però, no et puc respondre. De moment continuo amb això tot preparant-ne un altre.

—Bufaplanetes és un espectacle per sempre?

—Mira, hi va haver una vegada un periodista francès que, després de veure l'espectacle, em va dir que jo no tenia cap dret en abandonar o deixar aquest espectacle, perquè no n'hi ha-

via cap d'altre (ni que s'hi assemblés), com *Bufaplanetes*. I jo entec perfectament que, en ser un espectacle únic en el seu gènere, per la bombolla en si mateixa, aquesta es converteixi en propietat de tothom, perquè tothom la coneix i alguna vegada, almenys de petit, n'ha fet ús. És, doncs, el llenguatge de la bombolla, comú a tothom. I per això es fa difícil deixar un

espectacle que és capaç d'arribar a tothom!

—Com serà el nou espectacle i com es dirà?

—No té nom encara, però n'hi ha uns quants que volten. Té una estructura concreta, això sí. És el segon treball que faré amb sabó i, per tant, això ja pot significar una evolució de la bombolla concretada en una altra dimensió: la plana. Jo penso que és important establir una continuïtat evolutiva que em permeti ara, o em permetrà quan comenci a representar-lo, a través de les particulars planes de sabó, oferir aquest nou volum i un treball més acurat científicament, ja que hi col·laboren distintes persones amb distintes elements, com per exemple, la llum, l'escenografia, la música etc., i amb la participació a més de jo mateix i l'habitual col·laborador en Jordi Bordavio d'un altre personatge representat per Carles Torrado.

—Quan l'estrenaràs?

—De fet, no l'estrenaré; començaré a representar-lo fora d'aquí, ja que tinc l'agenda molt plena, fins a finals de l'any 1989. Aleshores sí que podré estrenar-lo, com cal, entre vosaltres. I al meu país.

—Bufaplanetes s'ha vist pràcticament arreu del món. M'agradaria preguntar-te si els orientals —has estat al Japó representant-la, són més sensibles al teu espectacle de bombolles?

—Doncs, tothom respon amb sensibilitat diferent davant el *Bufaplanetes*, però sí haig de remarcar que en el cas dels japonesos els seus Ahs!!! i Ohs!!! d'admiració s'arriben a convertir en una música d'acompanyament constant... I és bonic, sí.

—És important, Pep, participar en un mercat internacional com CINARS per a la projecció internacional d'un creador i d'un espectacle com el teu?

—Sí, sí; és una plataforma importantíssima, si tenim en compte que aquest mercat obre especialment les portes de l'Amèrica del Nord i de l'Àsia; jo diria que participar en un fira així és una bona inversió, encara que aquesta sigui a llarg termini.

—T'agrada que et diguin Pep Bou l'home, l'actor, de les bombolles de sabó?

—No, no gaire; perquè jo no sóc un bombollaire. Sóc un actor. És clar que tampoc puc ser-ne contrari. És simpàtic, però... Encara que m'agradari més que em diguessin i em coneguessin com en Pep Bou, actor.

Pep Bou, doncs, actor, gràcies i que els Ohs!!! i Ahs!!! d'admiració et continuïn acompanyant.

semanari d'informació general

el Temps

NÚM. 233

- Carta des d'Alcalá-Meco de Denni Howard Marks. El rei de la droga pretén implicar el rei d'Espanya en el projecte Mallorca.
- Els adoradors del diable. Qui són i com actuen.
- La mort de Marià Manent vesteix de negre la literatura.
- Entrevista amb Raimon Noguera, notari de Miró i Pau Casals.
- Cartes d'amor: tretze personatges es declaren per encàrrec d'EL TEMPS.

Suplement especial del premi de disseny València-Innovació '88.